

בעוהש"ת

קונטרס

א גליקליכער לעבן

וואס דאס איז א וואונדערליכע שיעור, געזאגט געווארן דורך
כבוד קדושת הרב הצדיק מוהרא"ש שליט"א
אריינגעברענגען אין אינז די ריינע און קלארע אמונה אין באשעפער,
ווי אויף עצות און התחזקות וויאזוי אדורך צו גיין דעם לעבן פשוט.

פרשת חיי שרה תשע"ג

געבויעט און באגרינדעט אויף די וערטער פון אונזער הייליגער און פארקטיגער רבי,
דער באהאלטענע ליכטיגקייט, דער הייליגער הויכער ליכט, אדונע, מוריע ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די וערטער פון זיין תלמיד, מוריעו הגאון הקדוש, א וואונדערליכע ליכט,
וואס קיין שום באהעלטעניש איז נישט פארהוילן פון איהם,

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און עס איז צוזאמגעשלאכטן מיט פסוקים פון תורה, גביאים, כתובים, און מאמרים
פון אונזערע הייליגע חכמים פון גמרא און מדרשים און הייליגן זוהר.

עס איז געברענגט געווארן צום דרוק
דורך חסידי ברסלב - נוא יארק יצ"ו

הכתובת להשיג את הספר הקדוש הזה וכל ספרי
אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע וספרי תלמידיו הקדושים

To obtain this and other Breslov publications:

מוסדות היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh Williamsburg

27 Skillman Street

718-384-1652 ישיבה אפיס

מתיבתא היכל הקודש

Mesifta Heichal Hakodesh

1129-42nd Street

Brooklyn NY 11219

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh Kiryas Joel

8 Hayes Ct.

845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

79 Decatur Avenue.

347-243-2992

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh Monsey

32 Dolson Rd.

347-733-7551

בארץ ישראל

מוסדות "היכל הקודש" חסידי ברסלב

שני עמותות "ישמח צדיק-קהילת ברסלב בגליל"
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל 15225

טלפון רב קווי 04-6708356

פקס: 04-6708359

Visit Our Web Site: www.breslevcity.co.il

לשמוע השיעורים 212-444-9191

Find our entire book selection at:

amazon.com or at: mohorosh.com

To donate and/or sponsor one of our books please call: 845-481-3321

א גליקליכער לעבן

.א

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן נא): 'א מענטש טאר נישט זיין אלט'; נישט קיין אלטער למדן, נישט קיין אלטער צדיק, נאר מען דארף שטענדיג אנהייבן פון ניי; און דער הייליגער רבי האט געזאגט אויף זיך (חיי מוהר"ן סימן שפ"ד): נישט נאר א דיבור איז ביי מיר ניי, נאר אפילו א אטעם (האעף) איז שטענדיג ביי מיר ניי. דאס איז וואס

א גליקליכער לעבן

חז"ל זאגן (בראשית רבה יד, ט): על כל נשימה ונשימה תהלל קה, אויף יעדן איינציגן אטעם זאלסטו דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן; און ווען א מענטש איז באהאפטן אין דעם בורא כל עולמים, איז יעדער אטעם א פרישע און גייע זאך.

און די סבה פארנוואס א מענטש פאלט אראפ ביי זיך, און ער מאכט אפ: איך בין א שלי-מזל, פון מיר וועט שוין גארנישט זיין, און עס וועט מיר שוין קיינמאל נישט לעכטיג זיין; דאס איז ווייל ער ווערט ביי זיך אלט! אבער אז א מענטש פרישט זיך אויף, און ער איז ביי זיך שטענדיג גי, אזוי ווי ער וואלט יעצט געבוירן געווארן, גייט אים שוין דער גאנצער לעבן גאר אנדערש.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע איז מסביר (לקוטי הלכות, תפילין, הלכה ה, לח): אויפן פסוק (בראשית כג, א): ויהיו חיי שרה מאה שנה, ועשרים שנה, ושבע שנים, שני חיי שרה, און רש"י זאגט אויף דעם: וועגן דעם שטייט יעדעס מאל עקסטער דאס ווארט 'שנה', אונז צו לערנען, אז ביי די הונדערט יאר, איז זי געווען אזוי ווי ביי די צוואנציג יאר וכו', און ביי די צוואנציג יאר, איז זי געווען אזוי ווי ביי

די זיבן יאר וכו'; דאס קומט אונז צו לערנען, אז א מענטש זאל זיך שטענדיג באנייען, אןצוהייבן שטענדיג פון אנהייב, ווי ער האט נישט קיין פארגאנגענהייט.

עס איז געקומען אמאל א איד צום הייליגן רבי'ן, און זיך אויסגעגאסן דאס הארץ, אז ער איז נעבעך זייער מיאוס דורכגעפאלן, און ער איז שוין ארום געפארן צו פארשידענע צדיקים, אבער ער איז אינגאנצן מיואש געווארן, ווייל איין צדיק האט אים געזאגט, ער זאל פאסטן אזויפיל תעניתים, און אן אנדערער צדיק האט אים געגעבן אנדערע שווערע תיקונים, און ער קען דאס נישט נאכקומען, האט דער הייליגער רבי זיך אנגערופן און געזאגט: וואס דארפסטו די אלע זאכן, חזר דיר נאר איין דעם פסוק (תהלים ב, ז): 'אני היום ילדתיך', איך בין היינט געבוירן געווארן; און דער הייליגער רבי האט דאס געזאגט מיט אזא מין תמימות, אז דער מענטש האט טאקע געשפירט אז ער איז יעצט געבוירן געווארן.

און אז מען לעבט אויף אזא וועג, קען מען האבן א מורא'דיגע הצלחה אפילו בגשמיות; למשל: א מענטש מאכט אויף א נייע סטאר, און ער האט אינוועסטירט אין

א גליקליכער לעבן

דעם אסאך געלט, און ער ווארט עס זאלן קומען קאסטומער"ס און איינקויפן, דארף ער האבן געדולד, און עס שטענדיג אויפרישן אויף פארשידענע ערליי וועגן, און זיך מחדש זיין, וועט ער זעהן אז ביים סוף וועט ער האבן הצלחה.

די זעלבע זאך ברוחניות; א מענטש טאר נישט ווערן צובראכן, און זאגן: 'איך האב שוין אזויפיל מאל פרובירט, און עס גייט מיר נישט', נאר ער זאל זיך יעדעס מאל אויפרישן און באנייען, דער אר"י הקדוש זאגט (עז חיים, היכל אדם קדמון, שער א, סוף ענף ה): מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פונעם אייבערשטן, און ווי אזוי דער באשעפער באנייט שטענדיג די גאנצע וועלט, און אין יעדע סקונדע ווערן געטוישט אלע וועלטן, ברענגט ער א ראיה, מען זעהט א קינד וואס ווערט געבוירן אין די מינוט, גייט אים גוט זיין גאנצע לעבן, און ווידער א קינד וואס איז געבוירן א מינוט שפעטער, גייט אים נעבעך שלעכט זיין גאנץ לעבן; דאס איז וואס דער דער זוהר הקדוש זאגט (תיקוני זוהר, תקון כ"ב, דף סה עמוד א): לבושא דלביש בצפרא לא לביש ברמשא, פכיכול דער

א גליקליכער לעבן

אייבערשטער האט שטענדיג נייע לבושים; כאטש ביים בורא פל עולםים איז נישט שייף קיין שום אויסזעהן אדער געשטאלט, און מיר קענען דאס נישט פארשטיין.

דערפאר ביי יעדער תפלה פון די דריי תפלות, האט א מענטש אן אנדערן מוח (פרי עץ חיים שער התפלה, פרק ז). און מען קען זיך דאס איבערצייגן, ווייל מען זעהט אז ביי יעדע תפלה, האט דער מענטש נייע 'מחשבות זרות', [כאטשיג פארן מענטש דאכט זיך, אז ער האט אינזין דאס דאווענען, אבער אז ער זאל גוט קוקען, וועט ער זעהן אז ער איז פול מיט מחשבות זרות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל): אלע מחשבות זרות קומען אן ביים דאווענען. מען קען אמאל זעהן א מענטש דאווענט זייער לאנג, און ער שאקלט זיך און ווארפט זיך, אבער דאס קומט ווייל ער טראכט אלע שטותים אינמיטן דאווענען, אבער ווען א מענטש איז זוכה אינזין צו האבן 'פירוש המלות', גייט אים דאס דאווענען מיט א זיסקייט. דער הייליגער שר שלום פון בעלז זי"ע האט געזאגט: אויב א מענטש האט אינזין

א גליקליכער לעבן

דאס גאנצע דאווענען, וואס ער זאגט, קען ער זוכה זיין צו 'רוח הקודש'.

איינער האט זיך אמאל באקלאגט פארן הייליגן רבי'ן, אז ער פלאגט זיך זייער ארום מיט מחשבות זרות ביים דאווענען, האט אים דער הייליגער רבי געזאגט: נעמט מען דאס אן פאר 'פפרת עוונות'; ווייל דאס זענען זיינע עוונות, נאר עס קומט אן ביי דאווענען (חיי מוה"ר"ן סימן תק"צ).

אויף זעהט דאס א מענטש בחוש, ווען ער שטעלט זיך דאווענען שחרית; עס איז נאך אינדערפרי, ער איז מממש יעצט אויפגעשטאנען, קען ער גרינגער אינזין האבן וואס ער דאווענט. אבער ווען עס קומט צו דאווענען מנחה; אינמיטן טאג, און עס איז אינמיטן ארבעט וכו', איז ער שוין מיד, אדער פארזאגט, ממילא האט ער יעצט אן אנדערן מח. און ביי מעריב; ווען ער קומט שוין אהיים, נאך א גאנצער טאג, פארשטייט זיך אז ער האט אויף גאר אן אנדערן מח.

א גליקליכער לעבן

ט

דער הייליגער רבי האט זייער אָנגעוואַרענט (שיחות הַר"ן סימן ס"ו; לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ה; מח; חלק ב' סימן פ"ד): צו דאווענען מיט אַ גרויסן כּח; טראַכט אַ מענטש, אז דאס מיינט: ער דאַרף שרייען און זיך וואַרפֿן, זאָגט דער הייליגער רבי (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ע"ב): עס איז דא מענטשן וואס עס קומט זיי אַריין ביים דאווענען נאַרישע מחשבות און פאַנטאַזיעס, און עס העלפֿט נישט צו וואַרפֿן דעם קאַפּ אַהער און אַהין, ווייל די מחשבות גייען אויף מיט, אַהער און אַהין. נאַר וואס דען מיינט 'תפלה בפח'? מַקְשֵׁר זיין די 'מחשבה' צום 'דיבור', טראַכטן וואס מען זאָגט אַרויס פון מויל; וואס צו דעם דאַרף מען האָבן שטאַרקע כּוחות און אייזערנע נערוון, ווייל די טבע פון אַ מענטש איז, אז ער דאווענט איין זאך, אָבער זיין מח טראַכט גאר עפֿעס אַנדערש.

איינער האט אַמאַל געפֿרעגט דעם הייליגן רבי נחן זי"ע: אַפֿשָׁר איז אַ גוטע עצה אז איך זאל דאווענען זייער שְׁנַעל, אַזוי וועל איך פֿטור ווערן פון מחשבות זרות?! האט אים רבי נחן ז"ל געענטפֿערט: דאווען ענדערש שטייטער. ווייל אז דו וועסט דאווענען שְׁנַעל, קענסטו

א גליקליכער לעבן

י

האבן איין לאנגע 'מחשבה זרה', פון אנפאנג דאווענען ביזן סוף, און זיך ניטאמאל כאפן! אבער אז מען דאווענט שטייטער קען מען זיך שטענדיג דערמאנען, און זיך כאפן אז מען איז פארקראכן.

די זעלבע זעהט מען, אז א מענטש האט יעדן טאג יעדע שעה און יעדע רגע, אנדערע מחשבות וואס צוברעכן אים, אז ער טויג נישט, און ער איז גארנישט ווערד, און עס וועט שוין פון אים גארנישט זיין, וועגן דעם דארף מען זיך לערנען פון שרה אמנו אז ווען זי איז געווען אלט הונדערט יאר איז זי נאך געווען אזוי יונג ווי ביי די צוואנציג יאר, און ביי די צוואנציג איז זי געווען אזוי פלינק ווי ביי די זיבן יאר, וואס דאס איז די מורא דיגע מדה פון זריזות; דער הייליגער רבי זאגט (עין ספר המדות אות זריזות, סימן א): א מענטש וואס איז פלינק, קומט דאס פון אמונה; ווייל אז א מענטש האט אמונה און דער מח איז אים ריין, קען ער אלעס גלייך טוהן, מיט א זריזות, און זיין קאפ איז אים דארט. אבער פארקערט אז א מענטש זינקט אין עבירות, און ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, דרייט ער זיך ארום צומישט און

יא

א גליקליכער לעבן

פאר'תם'ט, און ער קען זיך נישט צאמנעמען צו טוהן
וואס ער דארף.

ב.

'ותמת שרה בקרי"ת ארבע"ע' (בראשית כג, ב); דער אור
החיים הקדוש זאגט (שם): אז דאס גייט ארויף אויף די
פיר יסודות: אש, רוח, מים, עפר; וואס פון דעם
באשטייט א מענטש, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי
מהר"ן חלק א' סימן ד): אלע תאוות און מדות רעות קומען
ארויס פון די פיר יסודות; און אז א מענטש ארבעט אויס
די פיר יסודות, לייכט אים די פיר אותיות פון דעם 'שם
הנ"ה' (לקוטי מהר"ן חלק א' סימן סז). וואס יעדע יסוד האט
אין זיך אן אנדערן אות.

'יסוד העפר': אז א מענטש זאל זיין פויל צו טוען אן
עבירה. אזוי ווי עס ווערט דערציילט: אז ביי די הויז
פונעם הייליגן רבי נתן זי"ע, איז געווען א פענצטער וואס
איז געווען אפען צום מארק, און ער האט דאס שטענדיג
געהאלטן פארמאכט, און ער האט דאס פארדעקט מיט
לאדענס, און אויף דעם האט ער נאך אויף ארויפגעלייגט

א גליקליכער לעבן

פּוּרְהאַנגען, אַז ער זאל 'למען השם' נישט אַרויסקוקן, אַיינמאל אינמיטן לערנען, האט ער געהערט מורא'דיגע קולות פון מאַרק, וואס האט זיך געהערט אזוי ווי מען הרג'עט א מענטש! האט ער זיך געוואלט אויפהייבן, געבן א קוק וואס טוט זיך דארטן, און אזוי זיך אויפהייבנדיג געט ער זיך א רוף אן: נתן, נתן, איין קוק ווייניגער אויף דער וועלט איז פאַרט בעסער! און ער האט זיך צוריק אַראַפּגעזעצט, און נישט געקוקט.

'יסוד המים'; וואס קומט העכער עפּר: אז א מענטש האט אלע שלעכטע תּאווּת, אַיינער ווערט משוגע פּאר געלט, אַיינער פּאר פּבוּד, אַן אַנדערער פּאר עסן און טרינקען, איבערהויפּט תּאווּת ניאוף רחמנא לצלן, א מענטש מוז צאמקוקען אלע שמוץ, און ער קען נישט פּערטיג ווערן, און עס איז ביי אים א פּשוטער משוגעת. אפּער אקעגן דעם, אז א מענטש איז זוכה, קען ער דאס אויסנוצן ביי די קדושה; ער גייט אין מקוה זיך צו טובל'ן אין וואסער, ער האט א תּאוּה צו לערנען די הייליגע תּוּרָה, יעדן טאג צו לערנען חומש רש"י מיטן תּרגום, און אזוי ארום צו ענדיגן די סדרה יעדע וואך שנים מקרא

ואַחד תּרְגוּם, וואס דאס איז אַ חיוב אויף יעדן איד, און די בעסטע סגולה אויף אַ לאנגע געזונטע לעבן (ברכות דף ח). און אזוי אויף צו לערנען יעדן טאג משניות, צו ענדיגן גאנץ ב'בלי, ירושלמי, תוספתא, כאטש איינמאל אין לעבן, וואס דורעכדעם בויעט מען זיך אַ 'פּי"ת נצחית', ווייל פונקט אזוי ווי יעדער מענטש האט אַ תּאָוה, צו האָבן אַ אייגענעם הויז דא אויף דער וועלט, פּאַרנוואס זאל ער נישט האָבן אַ תּאָוה צו לערנען יעדן טאג אַ דף ב'בלי, אַ דף ירושלמי, אַ פּרָק תּוֹספּתא, וואס מיט דעם בויעט מען זיך אויף אַ שיינע הויז אויף יענע וועלט?! פּאַרנוואס זאל מען נישט האָבן אַ תּאָוה צו ענדיגן רמב"ם, טור און שולחן ערוך, נאך לימודים וכו'?

'יסוד הרוח'; אַ מענטש מוז רעדן אסאך, וואס דורעכדעם רעדט ער סתם שטותים און הבלים, אָבער אז אַ מענטש ווייסט וואס הייסט רעדן צום פּאַשעפּער, וואס יעדער דיבור וואס ער רעדט מאכט אין הימל אַ מוֹרָא'דיגן רושם, און דאס איז פּאַר אים אַ מוֹרָא'דיגע הַצְלָחָה, און מיט דעם ברענגט ער אַראַפ די שְׂכִינָה דא אונטן, און אז אַ איד זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום

א גליקליכער לעבן

באַשעפּער, און אים דערצייילן אלעס וואס ער האט געטוהן, דעמאלטס אפילו ער זאל זיין זייער פארגרעבט, וועט אים דאס רעדן צום אייבערשטן ארויסשלעפן פון אלע עבירות, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד): ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לצלן, ווערן די עבירות אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, און דאס הרגעט אים אפ, אבער מיט דעם וואס א מענטש רעדט דאס ארויס צום בורא כל עולמים, גייט אים דאס ארויס פון די ביינער.

'יסוד האש'; א מענטש ווערט זייער אויפגערעגט אויף יעדע זאך, און עס ברענט אין אים די פּעס און רציחה, אנשטאט דעם, זאל ער אויסנוצן זיין פייער צו ברענען צום אייבערשטן, ער זאל טוהן די מצוות מיט א מורא דיגע שמחה און ברען.

דאס זאגט דער אור החיים הקדוש: ותמת שרה בקרית ארבע; 'שרה אמנו' ווען זי האט נאך געלעבט, איז שוין איר גוף געשטארבן, און נאר דער נפש האט געלעבט; ווייל זי האט זיך אזוי אויסגעארבעט מיט אלע מדות פון די פיר יסודות, אז עס איז נאר געבליבן די נפש, און

א גליקליכער לעבן

ממילא אפילו ווען זי איז נפטר געווארן, איז איר נפש נאך געבליבן לעבן, אזוי ווי חז"ל זאגן (ברכות י"ח ע"א): 'צדיקים במיתתן קרואים חיים'; צדיקים, וויבאלד זיי האבן זיך אויסגעלייטערט ווען זיי האבן געלעבט, דערפאר אפילו ווען זיי ווערן נפטר הייסט דאס ווי זיי לעבן נאך.

און צו דעם קען יעדער איד צוקומען, ווען ער ארבעט איבער די פיר יסודות; ער זאל נישט זיין קיין טרויעריגער מענטש, און זיין פויל צו טוען אן עבירה. און ער זאל האבן א תאוה נאר צו די קדושה, צו געבן צדקה, און העלפן מענטשן, א תאוה צו לערנען, צו טוען מצוות. ער זאל נאר רעדן צום באשעפער, נאך א ווארט און נאך א ווארט, אדער מחזק זיין א צווייטן איד. ער זאל ברענגען נאר צום באשעפער, דעמאלטס ווערט ער אינגאנצן אויסגעארבעט, און ער איז אויף זוכה צו דעם.

ג.

פון די פרשה קען מען זיך אויף לערנען א מוראדיגן מוסר-השכל, ווי אזוי מען דארף זיך דערהאלטן אויף דער

א גליקליכער לעבן

וועלט, כאטשיג עס גייט איבער ביטערע שווערע נסיונות, אזוי ווי מען זעהט ביי אברהם אבינו, נאכדעם וואס ער איז דורעכגעגאנגען די צעהן שווערע ביטערע נסיונות, בפרט דער נסיון פון די 'עקידה'.

[אגב: דער זוהר הקדוש זאגט (הקדמה, דף י"א ע"א): פארוואס האט אברהם אבינו געדארפט דורכגיין דעם נסיון, אז ער האט געדארפט שחט'ן זיין זון יצחק? נאר ווען יצחק איז גרויס געווארן, און אברהם האט געמאכט א גרויסע סעודה אזוי ווי דער פסוק זאגט (בראשית כא, ח). האט ער נאר גערופן די גדולי הדור, איז דער שטן געקומען צום אייבערשטן און מקטרג געווען: דער גרויסער אברהם וואס ער איז אזא בעל מכנים אורח, מאכט א סעודה, און ער רופט נישט קיין ארימעלייט, און ער קוקט זיך נישט אום אויף זיי! האט דער באשעפער געזאגט: וועסטו זעהן אז אפילו איך וועל אים הייסן שחט'ן זיין זוהן, וועט ער דאס טוהן, און דאס האט גורם געווען אז עס זאל צושטערט ווערן זיין גאנצע שמחה; וועגן דעם ווערט געברענגט (קב הישר, פרק י'): אז ווען א מענטש מאכט א שמחה, זאל ער זייער אכטונג געבן

א גליקליכער לעבן

יז

נישט אַוועק צו טרייבן אַרימֶעלייט; עס איז פֿאַרהאַנען אַסאַך מאל מֶענטשן, וואס זיי האָבן נֶעבֶעף נישט וואו צו עָסן, און וואַרטן אויס אויף אַ חַתוּנָה, און גייען דאַרטן עָסן, און זיי מִקָּרֵב צו זיין איז די גֶרֶעסֶטע מִצְוָה, ווייל זענען דעם באַשעפֿערס פֿלים (זהר חֲדָשׁ רוּת דף ע"ז), ווייל דער באַשעפֿער באַנוצט זיך נאַר מיט פֿלים שְׂבוּרִים, וואס דאס זענען די אַרימֶעלייט, און בְּשֶׁעַת אַ מֶענטש מאַכט אַ שְׂמִיחָה פֿרוּבִירט מען אים אויס פֿון הימל, וויאזוי ער וועט זיך אויפֿפֿירן צו די אַרימֶעלייט, און צו ער וועט זיי מִקָּרֵב זיין.]

און נאך די גאַנצע נסיון, און יצחק איז צום סוף יא געבליבן לעבן, הערט ער אז שָׂרָה אַמְנוּהוּ איז נסִתְּלַק געוואָרן, און ער דאַרף יעצט האָבן אַ קָבֵר, און ער קען נישט טרעפֿן קיין קָבֵר, ביז ער האט ענדליך געטראָפֿן פֿאַר טייער געלט, אַ שְׂטִיק עֶרֶד; דאָך האט ער זיך נישט פֿאַרלוירן, און ער האט נישט געפֿרעגט קיין קשיות, אז דער באַשעפֿער האט אים צוגעזאָגט אז גאַנץ אַרץ ישׂרָאֵל וועט זיין זיינס, און דא קען ער ניטאַמאל האָבן אַ קָבֵר צו באַערדיגן שָׂרָה! אַ אַנדערן מֶענטש וואָלט אינגאַנצן

א גְּלִיקְלִיכֶּעַר לְעֶבֶן

צופֿראַכֿן גֶּעוואַרן, אָבער אַבְרָהָם אָבינוּ איז גֶּעבְּלִיכֿן
שְׁטאַרַק אין דִּי אַמוּנָה, אַזוי ווי חַיִּי לְזֵכֶר (אַבוֹת פֿרַק ה' ד):
עֲשֶׂרָה נְסִיוֹנוֹת נִתְּנָסָה אַבְרָהָם אָבינוּ וְעַמְּד בְּכֻלָּם, לְהוֹדִיעַ
חֲבַתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

פּוֹן דַּעַם דַּאָרף זײַךְ יַעֲדֶעַר אײַד אַרויִסלֶעֶרנֶען זײַךְ צײַ
שְׁטאַרַקן מײַט אַ רײַנע אַמוּנָה אײַנעם אײַבערֶשְׁטן, און
אַפֿילו עס גײַט אײַם אײַבער שְׁווערע נְסִיוֹנוֹת, טאַר מֶען
נײַשְׁט ווערן צופֿראַכֿן, און פֿרעגן קְשׁוֹת חַס וְשָׁלוֹם.

ד.

וַאֲבָרָהִם זָקֵן כָּא בְּיָמִים וְהוּזִיָּה בִּרְךָ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל
(פֿראשׁית כד, א), זָאגט דַּעַר זוֹהַר הַקְּדוּשׁ (חַיִּי שְׂרָה קכ״ו ע״א;
וַיְחִי רכ״ד ע״א): אַבְרָהָם אָבינוּ איז גֶּעקוּמֶען מײַט אַלֶּע זײַנע
טעג; דָּאס הײַסט עַר הָאט גֶּעוויִסט דִּי חֲשִׁיבוֹת פּוֹן יַעֲדֵן
אַײַנציגן טאַג, און אַז יַעֲדֶעַר טאַג איז אַ טאַג. דַּעַר
הײַלִיגער רַבִּי זָאגט (לְקוּטֵי מוֹהַר״ן חֶלֶק א' סײַמֵן רע״ב): אײַף
דַּעַם פֿסוּק (תְּהִלִּים צה, ז): הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמְעוּ; אַז אַ
מֶענטש וויל הֶעֱרֵן דַּעַם קוֹל פּוֹן בַּאשְׁעֶפֶּעַר, זַאל עַר
וויסן: 'הַיּוֹם'! עַר הָאט נָאָר דַּעַם הײַנטיגן טאַג. און דָּאס

איז געזאגט געווארן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות; א מענטש זאל נישט זאגן: מארגן וועל איך זיין א ערליכער איד, ווייל היינט בין איך אזוי צופראכן וכו', דער הייליגער רבי נתן ז"ל זאגט (לקוטי הלכות, פקדון, הלכה ד'): א מענטש זאל קיינמאל נישט אפשטופן און זאגן: מארגן וועל איך אויפשטיין פארטאגס, מארגן וועל איך דאווענען און לערנען; ווייל דער סמ"ך מ"ם שטעלט שוין צו פאר א מענטש יעדן טאג אנדערע בלבולים, וואס צוברעכן אים, און מאכן אים פילן, אז דער היינטיגער טאג איז נישט קיין געהעריגער טאג, און אזוי וועט ער אפשטופן פון איין טאג צום צווייטן, און אזוי קען אים דורעכגיין דאס גאנצער לעבן, און ער וועט בלייבן אן גארנישט. נאר א מענטש דארף זעהן יעדן טאג אריינצוכאפן וואס מער גוטס ער קען, און דאס נישט אפשטופן אויף שפעטער.

דאס זאגט דער תנא (אבות ב, ה): 'אל תאמר', זאלסט נישט זאגן: 'לכשאפנה אשנה', ווען איך וועל האבן פרייע צייט און ישוב הדעת, וועל איך לערנען. ווייל: 'שמא לא תפנה', אפשר ביזטו באשאפן געווארן, זאלסט

א גליקליכער לעבן

קיינמאל נישט האבן קיין צייט; דאס הייסט: ביזט אזא מענטש וואס דו וועסט קיינמאל נישט האבן קיין ישוב הדעת! און וועגן דעם זאלסטו שוין נישט לייגן קיין תפילין און נישט גיין אין שוהל וכו'?! ביי די מלחמה פון עמלק שטייט (שמות יז, ט): 'וצא הלחם בעמלק מח'ר'; זאלסט ארויסגיין מלחמה האלטן מיט עמלק, וואס ער האלט דיר אין איין זאגן: מארגן! דער עיקר נישט היינט.

די ליטווישע בעלי מוסר פלעגן זאגן, א מענטש זאל זיך אריינעמען אין קאפ די דריי זאכן, וועט ער שטענדיג האבן הצלחה: 'דעם היינטיגן טאג', 'דעם היינטיגן דף גמרא', און 'איך'; דאס הייסט, א מענטש האלט ביי זיך: איך בין גארנישט ווערד, וועגן דעם דארף א מענטש וויסן אז עס איז דא א 'איך' וואס דאס איז זיין נשמה (עיין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ב) און ער איז יא ווערד. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סא): אזוי ווי א מענטש דארף גלייבן אין בורא כל עולמים, אז ער איז דא, און ער פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטיות, די זעלבע זאך דארף א מענטש גלייבן אין זיך; דאס הייסט

זעלבסט זיכערקייט (סעל"ף קאנפידענץ) אז איך קען יא מצליח זיין, און איך בין אויף חשוב ביים אייבערשטן.

וועגן דעם אז א מענטש קוקט אויף זיין נקודה, און ער קוקט נישט אויף דעם וואס אנדערע מאכן ליצנות, וועט ער האבן הצלחה בגשמיות און ברוחניות, און ער וועט זוכה זיין מעביר סדרה צו זיין יעדע וואך, ווייל ער מאכט יעדן טאג אויף דעם חומש, און ער וועט זוכה זיין אריינצוכאפן אסאך פרקים משניות, און אפילו ער פארשטייט גארנישט, אנטלויפט ער נישט, נאר ער זאגט נאך און נאך, און דער אייבערשטער וועט אים ביים סוף עפענען דעם מח, און ער קוקט נישט אויף קיינעם, ווייל ער וויסט אז עס איז קיינער נישט דא אויף דער וועלט, נאר 'איך' מיטן 'בורא כל עולמים'.

די צווייטע זאך, 'דער היינטיגער טאג'; אז א מענטש וויסט אז דער היינטיגער טאג איז אויכעט א טאג, קען ער אריין כאפן זייער אסאך גוטס, און זיין זייער פרייליך. דער מדרש זאגט (פנחומא שמיני, ב): 'אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר', א מענטש זאל זעהן דעם היינטיגן טאג צו זיין פרייליך, און נישט

א גליקליכער לעבן

אָפּשטופּן די שמוחה אויף מאַרְגֵן, און טראַכטן אז דעמאלטס גייט ער זיין פֿרייליך, ווייל אַ מענטש ווייסט נישט וואס עס וועט זיין מיט אים מאַרְגֵן, צו ער וועט נאָך בְּכֻלָּל זיין דא אויף דער וועלט; אָבער ווען אַ מענטש איז זוכה, כאַפּט ער אַרײַן און 'היינט' רעדט ער צום באַשעפּער, 'היינט' גיסט ער זיך אויס דאס האַרץ צום אײַבערשטן, היינט לערנט ער מקרא, משנה, בבלי ירושלמי תוספתא, וכו'.

נאכדעם דער 'דף גמרא'; אז מען איז זוכה צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא און דאס חזרין און חזרין, און אז דער אײַבערשטער העלפט, מען קען לערנען נאך א דף און נאך א דף, קען מען ארויס כאַפּן יעדן טאג אסאך דפים גמרא, וואס די דריי זאכן איז די גרעסטע הצלחה פֿאַר אַ מענטש.

ה.

נאכדעם קענען מיר ארויסלערנען פון די סדרה א מורא דיגער מוסר השכל: וועגן דאס ענגן פון שידוכים; אברהם אבינו האט געזאגט פֿאַר אַלײַעזר (פֿראשית כד, ב-ח):

א גליקליכער לעבן

גיי זוף אַ שידוך פאר מיין זוהן יצחק, און ער זאל גיין צו
בתואל און צו לָבֵן הָאֲרָמִי, [וואס זיי זענען געווען ווער
זיי זענען געווען] אבי יצחק זאל חתונה האבן.

קודם זעהט מען אז ער האט שוין געהאט מורא'דיגע
מניעות, און אפילו אליעזר דער קנעכט פון אברהם, האט
געזאגט פאר אברהם (בראשית כד, ה): אפֿשר וועט זי נישט
וועלן מיטקומען מיט מיר?! רש"י זאגט (שם כד, לט): פון
דעם מדרש (בראשית רבה נט, ט): אַלְיַעֲזֵר הָאֵת גְּעַהָאֵת אַ
טאַכטער, און ער האט זיך געוואלט משדך זיין מיט
אברהם, וועגן דעם האט ער פרויפירט אויף אלע אופנים
זיך ארויסצודרייען, און ער האט געזאגט: אפֿשר וועט
מען נישט וועלן וכו'.

און דאס איז אַ מורא'דיגער לימוד פאר עלטערן: אז די
ערשטע זאך דארף מען זעהן חתונה צו מאכן די קינדער,
וואס דאס איז די איינציגסטע עצה צו ראטעווען די דורות
אז זיי זאלן נישט אנוועקפאלן רחמנא לצלן, און א טאטע
וואס האט רחמנות און ער האט ליב זיין קינד, זאל ער
אים חתונה מאכן וואס פריער, און נישט קוקן אויף דעם
וואס דער, אדער יענער וועט לאכן, אז איך האב גענומען

א גליקליכער לעבן

דעם און דעם מחותן, ווייל מען דארף קוקן אויף די גוטס פון די קינדער, און דער עיקר אז זיי זאלן זיין צופרידן, און נישט מאכן א גאנצער געשעפט וועלכער מחותן מען האט, אדער קוקן אויף אלע ארומיגע זאכן, וואס א טאג נאך די חתונה איז דאס שוין נישט קיין חילוק, [ברוך השם מיר האבן דאס באוויזן, און די אלע האבן ברוך השם אויפגעשטעלט הערליכע שיינע שטובער, און האבן געהאט גרויס הצלחה אפילו בגשמיות, מיט א גוטע פרנסה, אן אייגענעם הויז, וכו', און כל שכן ברוחניות וכו'.]

דער הייליגער רבי איז מגלה (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פז), א מורא'דיגן סוד, וואס דאס מוז יעדער מענטש וויסן, און דורעכדעם וועט ער טרעפן א שידוך, און האבן שלום בית וכו': און דער סוד האט אברהם אבינו איבערגעגעבן פאר אליעזר, ווען ער האט אים געזאגט (בראשית כד, ח): 'וְיָאֵם לֵא תֹאכְהָהּ אִשָּׁה לְלֶכְתָּ אֲחֵרֶיךָ, אויב די פרוי וועט נישט וועלן מיטגיין מיט דיר וכו'. וואס די ראשי תיבות פון ו'אם ל'א ... ל'לכת א'חריך איז אלו"ל, און אינמיטן איז דא די ווערטער 'תאכה האשה'; דאס הייסט

וויבאלד אויף יעדע שידוך איז דא מורא'דיגע 'קטרוגים' און מניעות עס זאל נישט ווערן, אזוי ווי חז"ל זאגן (סוטה דף ב ע"א): דער זיווג פון א מענטש איז אזוי שווער, ווי 'קריעת ים סוף'. און ביי קריעת ים סוף געפונען מיר אז עס איז געווען מורא'דיגע מקטרגים וואס האבן גע'טענה'ט: 'הללו עובדי עבודה זרה, והללו עובדי עבודה זרה'; אז די אידן האבן אויף געזינדיגט וכו', די זעלבע איז אויף דא ביי יעדע שידוך מורא'דיגע מניעות, און וואס איז די עצה, אז עס זאל זיין תאב"ה האש"ה, מען זאל יא קענען טוהן א שידוך? ! דורעך די פונוה פון 'אלול' וואס דאס איז מסוגל צו טרעפן דעם זיווג. און דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו): וואו ער רעדט פון די פונוה פון 'אלול', אז דער עיקר תשובה איז: 'ישמע בזיונו ידם וישתוק', א מענטש זאל אפשווייגן אויף זיינע בזיונות; דאס הייסט אויב א מענטש וויל האבן א שידוך, זאל ער נישט קוקען אויף קיין פבוד, אויף קיין געלט, און אויף וואס מענטשן זאגן, וועט ער גלייך טרעפן א שידוך, ווייל עס פעלט נישט פרוף השם קיין שידוכים.

א גליקליכער לעבן

די זעלבע זאך, ווען מען האט שוין חתונה געהאט, און מען וויל האבן שלום בית, איז דאס אויף נאר דורעף דעם, וואס מען שווייגט אפ אויף אלע בזיונות, און מען ענטפערט נישט צוריק דאס ווייב, דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן צ): אפילו א מענטש רחמנא לצלן האט א שווערע ווייב, איז אויף נישט די עצה זיך צו קריגן, ביז רחמנא לצלן עס וועט קומען צו א גט, אזוי ווי חז"ל זאגן (עירוובין מ"א ע"ב): אז ווער עס האט א שלעכטע פרוי זאל ער עס אנעמען באהבה, ווייל דורעף דעם וועט ער אלעס אפקומען, און ער וועט נישט גיין אין גיהנום.

עס שטייט (תיקוני זהר, תיקון י"ד): אז א מענטש האט געזינדיגט מיט פגם הברית רחמנא לצלן, איז די שטוב איבערגעקערט, און וואס ער וויל נאר, זאגט זי פונקט פארקערט; וועגן דעם איז נאר דא איין עצה, צו שווייגן! דער טבע פון א מענטש איז, אז ער מוז אלעמאל צוריק ענטפערן און בלייבן גערעכט, און וועגן דעם ליידיט ער נאכדעם אלע צרות, און ער צוברעכט מיט די אייגענע הענט זיין שלום בית, אזוי ווי די גמרא זאגט (פסחים דף כ"ה ע"ב): 'הרי זה בא ללמד ונמצא למד', איך האב איר

א גליקליכער לעבן

געוואלט לערנען, ביז דער וויל האט מען מיר געלערנט. [ווייל זי איז אהיים געלאפן צו אירע עלטערן וכו', און יעצט דארף ער שוין צוקומען אז איינער זאל אים צוריקשטעלן זיין שלום בית, און אים צוריקברענגן זיין ווייב. וואס פון דעם איז היינט געווארן ליידער א גאנצע ביזנעס, און מען ציעט אויס די קעיי"ס ווי לענגער פדי צו מאכן ווי מער געלט וכו', און נאך אלעם איז נישט דא קיין שלום. אבער ברוך השם עס איז נאך דא ערליכע אידן וואס מען קען גיין צו זיי, וואס זיי וועלן פרוברן צו טוהן אלעס אויף דער וועלט, עס זאל זיין שלום צווישן מאן און ווייב, און זיי דארפן נישט קיין געלט פאר דעם.]

אבער אז א מענטש האט שכל און פאלגט דעם הייליגן רבי'ן דארף ער נישט קומען צו דעם, מען זאל זיך קריגן אין שטוב, נאר ער שווייגט שטענדיג אפ און ער געט גערעכט, ממילא וועט דארט זיין שלום, און צום סוף וועט זיך אלעס איבעררייען לטובה.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רס"ה):
 אויבן אין הימל זענען די פארפאלק געווען איין נשמה,
 נאר ווען זיי קומען אראפ דא אויף דער וועלט, ווערן זיי

א גליקליכער לעבן

צוטיילט, 'ער' קומט פון איין פאר עלטערן, און 'זי' קומט פון א צווייטע פאר עלטערן, און ביז מען טרעפט זיך צוריק צוזאם, איז די שווערסטע זאך, אבער איינמאל מען איז זיך שוין צוזאם געקומען, דארף מען וויסן אז דאס איז די שידוך.

דאס זאגט מען ביי די שבע ברכות: 'שמח תשמח רעים האהובים, כשמחה יצירך בגן עדן מקדם'; מען בעט דעם אייבערשטן אז די מאן און ווייב, וואס ווערן אנגערופן 'רעים האהובים', זאלן זיין אזוי פריילעך, אזוי ווי ווען זיי זענען געווען אין הימל, וואס דארטן זענען זיי געווען איין נשמה, זאלן זיי יעצט ווייטער זיין איין נשמה, און זיין מורא'דיג פריילעך.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ): 'שלוש' מיינט: ווען צוויי פארקערטע זאכן קומען זיך צאם און ווערן איינס; חז"ל זאגן (חגיגה י"ב ע"א): 'שמי"ם' (הימל), איז צאמגעשטעלט פון 'אש' ו'מים' (פייער און וואסער), און דער אייבערשטער האלט דאס צוזאם; דאס זעלבע אין א שטוב, אמאל איז פארהאן אז איינער איז בטבע נאר גוט און געלאסן, ווידער דער אנדערער איז

בְּטֵבַע נָאֵר פֿייער, און יעדע זאך רעגט אים אויף, און ער קריטיקירט אויף יעדע זאך, קומט אויס אז ביידע פון זיי האבן אן אנדערע נאטור, און ווען דאס קומט זיך צוזאם, און מען פארטראגט זיך, דאס הייסט שלום!

דער הייליגער רבי - מער ווי אלע אנדערע צדיקים - האט זייער אנגעווארנט (שיחות הר"ן סימן רס"ג; רס"ד): אויף שלום בית, מען זאל מכבד זיין און טייער האלטן די ווייב, ווייל ביים הייליגן רבי'ן איז דאס געווען א יסוד.

[וועגן דעם ווער עס וויל זיין א ברסלב'ער חסיד, דארף אסאך לערנען דעם הייליגן רבי'ן ספרים: לקוטי מוהר"ן; ספורי מעשיות; ספר המדות, און די שיחות: פון שיחות הר"ן און חיי מוהר"ן. און נאר אזוי וועט ער וויסן וואס דער הייליגער רבי וויל, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב): די פנים שכל און נשמה פון א צדיק, איז באהאלטן אין זיין ספר.

עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד, א גרויסער ערליכער איד, רבי אלטער בנציון ז"ל; ווען ער איז מקורב געווארן, האט ער זיך גע'חלום'ט, ווי ער זעהט

דעם הייליגן רבי'ן, און דער הייליגער רבי זאגט אים: 'אויב ווילסטו זיין מקורב צו מיר, זאלסטו לערנען לקוטי מוהר"ן! און ער האט נישט אנגעזאגט צו זאגן פאר'ן הייליגן רבי'ן אז ער קען נישט טרעפן דעם ספר, און ביז דערווייל האט ער זיך שוין אויפגעכאפט, דעמאלטס איז פונקט געווען אין אומאן א גרויסער צדיק פון אנשי שלומינו, רבי ישראל קארדוונער זצ"ל, האט ער אים דערציילט דעם חלום, איז ער געווארן זייער איבערגענומען, און ער איז גלייך געגאנגען צוזאם שטעלן געלט, און געדרוקט דעם לקוטי מוהר"ן.]

דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה זאגט (לקוטי הלכות שבת, הלכה ו, אות כ"ג): דער עיקר 'תיקון הברית' איז אז א מענטש זאל חתונה האבן; און ווילאנג מען האט נישט חתונה געהאט, איז דאס 'פגם הברית'; בפרט ליידער ליידער היינטיגע צייטן, מיט די אלע טמאנע כלי משחית רחמנא לצלן, דארף מען האבן גרויס רחמים, און דאס ברענגט אויפן מענטש אסאך צרות רחמנא לצלן, [נישט אומזיסט האט דער באשעפער געברענגט אזא אויסטערלישע שטורעם ווינט, וואס האט פארשווענקט

לא

א גליקליכער לעבן

גאנצעטע געגענטער, אינז אויף צו וועקן, תשובה צו טוהן אויף דעם ביטערן חטא פון פגם הברית; אזוי ווי עס שטייט אין די תורה ביי דער מבול (בראשית ו, י"ב): אז דאס איז געקומען ווייל: 'כי השחית כל בשר את דרכו', - אז מען האט געזינדיגט נעבעך מיט דעם חטא. וואויל איז דעם וואס האט שכל, און ער מאכט חתונה זיינע קינדער וואס יונגער, וואס מיט דעם וועט ער זיי ראטעווען פון אלעם שלעכטס, און ער וועט זוכה זיין צו אלע גוטע ברכות.

ו.

עס שטייט אין זהר הקדוש (בא, דף מ"ב): דער תכלית פארן וואס א מענטש איז אראפגעקומען אויף דער וועלט, איז פדי ער זאל אנערקענען דעם בורא כל עולמים; דאס הייסט, ער זאל וויסן אז דער באשעפער איז דא, און ער פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטיות. אבער וויאזוי קומט מען צו דעם? דורעכדעם וואס מען רעדט צום באשעפער, וואס יעדער דיבור איז א מורא דיגע הצלחה, אפילו א מענטש שפירט דאס נישט. דער הייליגער רבי

א גליקליכער לעבן

זאגט (שיחות ה"ר"ן סימן רל"ד): אפילו אויף א פעלזן שטיין, אז עס זאל דערויף טראפן וואסער א טראפ נאך א טראפ, אן אויפהער, וועט דארט ביים סוף ווערן א לאך, דער זעלבע זאך, אז א מענטש רעדט יעדן טאג צום באשעפער נאך א דיבור און נאך א דיבור, וועט צום סוף זיין שטיינערנע הארץ געלעכערט ווערן, און ער וועט שפירן דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות ה"ר"ן סימן נא): דאס זאלט איר אנעמען פון מיר, זיך נישט צו לאזן נארן, ווייל די וועלט נארט; א מענטש דארף שטענדיג קוקען, און מאכן א חשבון וואו מען איז אים מזכה מיט תורה, תפלה, מדות, שלום בית, קדושה וטהרה, שמחה, וכו', און אויף אזא פלאץ זאל ער גיין, און נישט קוקען אויף אנדערע. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות ה"ר"ן סימן פ; פ"א): מענטשן האבן א גרעסערן כח אפצורעדן א מענטש פונעם אייבערשטן, ווי דער יצר הרע, ווייל דער יצר הרע געבט מען פאר א מענטש לויט זיינע כוחות, אבער א מענטש קען אפּרעדן און אנועקשלעפן א צווייטן, ביז ער וועט

דורעכדעם אַנקומען אין 'שאול תחתית' און נאך טיפער רחמנא לצלן.

דער הייליגער רבי ברענגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קל"ג): דער בעל שם טוב הקדוש האט געזאגט: 'די גאנצע וועלט איז פול מיט מורא'דיגע ליכטיגקייטן פון באשעפער, נאר דער קליינער האנט פארשטעלט דאס אלעס; דאס מיינט צו זאגן אז מענטש קען גיין אויף א פלאץ וואו ער הערט מורא'דיגע התחזקות ביז ער נעמט זיך פאר, אז פון היינט אן וועל איך שוין זיין פרייליך, פון היינט אן וועל איך דאווענען דריי מאל א טאג מיט מנין, איך וועל שוין גיין אין מקנה, פון היינט אן וועל איך זיך מחנה זיין מיט די מזוזה אויפן טיר, מיט מיין ציצית, מיט מיין תפילין, פון היינט אן וועל איך שוין זיין א פשוטער ערליכער איד; אבער ווי נאר ער גייט ארויס אינדרויסן, און איינער געט א מאך אנוועק מיט זיין 'האנט'; דאס הייסט ער לאכט אפ פון דעם פלאץ, אפילו ער רעדט נישט גארנישט, פארשטעלט דאס שוין די אלע ליכטיגקייטן.

אַ גליקליכער לעבן

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיך שטענדיג
קענען דערהאלטן און קוקען נאר אויפן היינטיגן טאג,
און ארויסכאפן וואס מער גוטע נקודות, אמן.

~תם ונשלם שבח לאל בורא עולם~

**הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות**

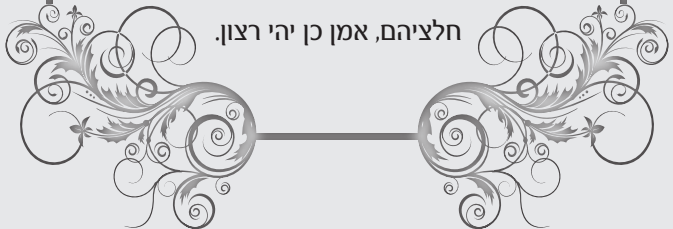
**יואל בן ריצא רעכיל' נ"י
וזונתו**

אסתר ניטל בת חיי שרה האדיא תחי'

וילדיהם

**שלמה, אלחנן חיים, מרים העניא זיסל,
שמעון, נחמן נתן.**

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם
לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני
רויחא, ויזכו לרוות רוב נחת דקדושה מכל יוצאי
חלציהם, אמן כן יהי רצון.

איר קענט ועצט האבן די זעלמענע זכות צו מקרב זיין אידן לאבינו שבשמים
 אויף א גרינגע וועג, דורך מגדב זיין צו דרוקן א ספר אינעם "בית הדפוס".

צו ווייסט איר???

...אז הונדערטער מיינונגער
 אידן זענען שוין געריק
 געקומען צום אייבערשטן
 דורך דעם רבי'נס ספרים
 (אשר מנה באדיש חלק א סתבב ב?)

...אז דעם רבי'נס ספרים
 זענען די איינציגסטע
 וואס פארשטייען דעם
 היינטיגן דור (אשר מנה
 באדיש חלק ג סתבב שנים?)

...אז די חשוב'סטע זאך
 ביים אייבערשטן איז
 צו מקרב זיין אידן צום
 אייבערשטן (וזהו המושג
 היינט קב"ח?)

...אז ווען איינער באבט
 אז א צווייטער איד זאל
 תשובה טוהן, איז אים דער
 אייבערשטער מוחל זיין אלע
 זיינע עבודות (ווי מוחל סיני תת?)

...אז יעדע דאלער וואס איר
 געבט פארן בית הדפוס,
 זענט איר מקרב מיט דעם
 נאך א איד צום אייבערשטן
 (אשר מנה באדיש חלק א סתבב ב?)

...אז הונדערטער אידן זאגן
 עדות אויף נאר גרויסע ישיבות
 למעלה מן הרף הטבע וואס זיי
 האבן געזעהן דורכ'ן מגדב זיין
 צו דרוקן "אשר מנה"?

...אז מוחל'ט שיק"א זאגט צו
 אז ווען עס וועט מגדב זיין צו דרוקן
 דעם ספר "אשר מנה", וועט זוכער
 זען א גרויסע ישיבה מיט וואס ער
 דארף (אשר מנה באדיש חלק א סתבב ב?)

לאזט גישט ארויס די געוואלדיגע געלעגנהייט,
 רופט שוין ארוין אין אפוס, מיט א שיינע נדבה, און האט דעם גרויסן זכות צו מקרב זיין
 אידן צום אייבערשטן, און גלייכצייטיג וועט איר אין דעם זכות געהאלפן ווערן מיט
 ישיבות ורבואות, נחת פון קינדער, שידוכים, און נאך.

רופט שוין 845-481-3321